

መጽሐፈ ኢዮኤል እና የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን - ቁጥር 4 ያ ስድስት

Jeff Pippenger

2026-01-12

ቁጥር 4 ያ ስድስት

አራቱ ትውልዶች የዮኤል ከ1863 ጀምሮ እስከ እሱድ ሕግ ድረስ በእግዚአብሔር ወይን እርሻ ላይ የሚደርስ ቀጣይነት ያለው ጥፋት ይወክላሉ። ቁጥር አራት ደግሞ አራት ባሕርያትን የክርስቶስ ጠባይ ይወክላል። በመቅደሱ ውስጥ ያሉት ኪሩቤል አራት የፊት መገለጫዎች አሏቸው፤ እነዚህም መገለጫዎች በመቅደሱ ዙሪያ ሰፍረው እንደነበሩ ከጥንታዊቷ እስራኤል አራት ክፍል አደረጃጀት ጋር ይጣጣማሉ። እነርሱም ደግሞ አራቱን ወንጌሎች ይወክላሉ።

ስለ ፊቶቻቸውም አምሳል፣ እነርሱ አራቱ የሰው ፊት ነበራቸው፤ በቀኝ ወገንም አራቱ የአንበሳ ፊት ነበራቸው፤ በግራ ወገንም አራቱ የበሬ ፊት ነበራቸው፤ አራቱም ደግሞ የንስር ፊት ነበራቸው። ሕዝቅኤል 1፡10።

እና የመጀመሪያው እንስሳ እንደ አንበሳ ነበረ፣ ሁለተኛውም እንስሳ እንደ ጥጃ፣ ሦስተኛውም እንስሳ እንደ ሰው ፊት ነበረው፣ አራተኛውም እንስሳ እንደሚበር ንስር ነበረ። ራእይ 4፡7።

መጽሐፍ ቅዱስ (ዘኁልቀ 2) አሥራ ሁለቱን ነገዶች—ሌዊን ሳይጫምር፣ እርሱ ግን በማደሪያው ዙሪያ በቅርብ የሰፈረ—በአራት ሰፈሮች ውስጥ፣ በእያንዳንዱም ሰፈር ሦስት ነገዶች እያሉ፣ በመቅደሱ ዙሪያ በአራቱ ዋና አቅጣጫዎች ላይ፣ እያንዳንዳቸውም ከምልክቱ በታች—ማለትም ባንዲራ ወይም ዓላማ—ተደራጅተው እንደነበሩ ይገልጻል። ይህ አደረጃጀት ምድራዊው ሰፈር በኪሩቤል የሚጠበቀውን ሰማያዊ ዙፋን እንደሚያንጸባርቅ የሚያሳይ ምሳሌያዊ ተመሳሳይነት ፈጠረ።

ይሁዳ በመቅደሱ መግቢያ ወደሚገኘው የፀሐይ መውጫ ምሥራቅ ተመልክቶ ነበር። የይሁዳ ዓላማ አንበሳ ነበር፣ ምክንያቱም እርሱ የይሁዳ ነገድ አንበሳን ይወክላል። ከይሁዳ ጋር የነበሩት ሁለቱ ነገዶች ይሳኮርና ዘብሉን ነበሩ። በዮሐንስ ራእይ፣ የመጀመሪያው እንስሳ እንደ አንበሳ ነበር፤ እንዲሁም የሕዝቅኤል ኪሩቤል የአንበሳ ፊት ነበራቸው። ሮቤል፣ የሰው ምልክት፣ ከስምዖንና ከጋድ ጋር በደቡብ ነበር። በምዕራብ ኤፍሬም ነበር፣ ብንያምና ምናሴም በበሬ የተወከሉ ከእርሱ ጋር ነበሩ። በሰሜን ዳን ነበር፣ ከአሴርና ከንፍታሌም ጋር፣ በንስር የተወከሉ። የነገዶቹ ከሰማያዊው መቅደስ አራቱ ፊቶች ጋር ያላቸው ግንኙነት በአራቱ ወንጌላት ተወክሎአል።

ማቴዎስ የይሁዳ ነገድ አንበሳ ነው፤ ማርቆስ የመሥዋዕት በሬ ነው፤ ሉቃስ ሰው ነው፤ ዮሐንስም ከፍ ብሎ የሚበር ንስር ነው። ክርስቶስ እንደ ይሁዳ ነገድ አንበሳ ራሱን ትንቢታዊ ቃሉን የሚያትምና የሚፈታ እርሱ እንደሆነ ይገልጻል። የማቴዎስ መጽሐፍ ከሌሎቹ ሦስት ወንጌሎች በአንድነት ከሚገኙት ይልቅ ስለ መሲሕ ትንቢቶች ፍጻሜ የሚያመለክቱ ቀጥተኛ ማጣቀሻዎች (12) የበለጠ አሉት። እንኳን ለመነጻጸር አይቀርብም።

መጽሐፈ ማቴዎስ የእግዚአብሔርን ትንቢታዊ ቃል ይወክላል። ሉቃስም፣ ሐኪም የነበረ፣ ወንጌሉን ክርስቶስን እንደ የሰው ልጅ ከሚመለከት አቅጣጫ ያቀርባል፤ ምክንያቱም ሉቃስ የሰው ፊት ነውና። ማርቆስ ግን ክርስቶስ የወከለውን የመሥዋዕት መባ ከሚመለከት አቅጣጫ ወንጌሉን ያቀርባል፤ ምክንያቱም ማርቆስ በሬው ነውና። ዮሐንስ ግን ከፍ ብሎ የሚበር ንስር ነው፣ እርሱም የክርስቶስን ወንጌል በማቅረቡ ውስጥ የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገሮች አቀረበ።

መጽሐፈ ማቴዎስን በትንቢታዊው ቃል ውስጥ እንደ ተወከለ መረዳት አስፈላጊ ነው። መጽሐፈ ማቴዎስ የይሁዳ ነገድ አንበሳ፣ የትንቢታዊ ቃላት ጌታ፣ የምስጢራት ድንቅ ቆጣሪ፣ ድንቅ የቋንቋ ሊቅ፣ ቃላት የሚያትምና የሚፈታ እርሱ ነው። ኢየሱስ አልፋና ኦሜጋ ነው፣ እርሱም ቃል ነው። የአዲስ ኪዳን የመጀመሪያው መጽሐፍና የአዲስ ኪዳን የመጨረሻው መጽሐፍ ትንቢታዊ መጻሕፍት ናቸው። ብዙዎች ስለ ራዕይ መጽሐፍ ይህን እውነታ ያውቃሉ፤ ነገር ግን ማቴዎስ የአዲስ ኪዳን አልፋ መሆኑን ምናልባት አላስተዋሉም፤ ስለዚህም ከአዲስ ኪዳን ኦሜጋ ጋር መስማማት ይገባዋል። መጽሐፈ ራዕይ የሆነውን ፍጻሜ መወከል ይገባዋል።

ስለዚህ፣ በማቴዎስ ውስጥ ከአራት ዘፍጥረት የቃል ኪዳን ታሪክ መስመር ጋር ተመሳሳይ የሆነውን መስመር በምዕራፍ አስራ አንድ እስከ ሀያ ሁለት ሲቀርብ በምናገኘው ጊዜ፣ ይህ ከማቴዎስ ነገድ አንበሳ እየፈታው ያለው እውነት እንጂ ሌላ አይደለም። በዘፍጥረት፣ በማቴዎስ እና በራዕይ የተወከሉት አሥራ ሁለቱ የቃል ኪዳን ታሪክ ምዕራፎች አሁን እየተፈቱ ናቸው፤ እኛም እየለየን ያለነው የማቴዎስ ምዕራፍ ሀያ ሦስት በወይን እርሻው ምሳሌ ውስጥ ያሉትን ጥበበኞችና ሰነፎች መለየት እንደሚወክል ነው። በቀድሞው የቃል ኪዳን ሕዝብ ላይ የሚመጡ ስምንት ወጭታዎች፣ የእነርሱን ትንቢታዊ ተመሳሳይነት በይህንንት መርከብ ላይ የሚገቡትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሚወክሉት ስምንቱ ነፍሳት ውስጥ ያገኛሉ። 23 የ2300 ቀናት በጥቅምት 22, 1844 ፍጻሜያቸውን በደረሱ ጊዜ በሰማያዊው መቅደስ ውስጥ የጀመረውን ሥራ የሚወክል ሲሆን፣ በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግም እንዲሁ ያደርጋል። ምዕራፍ 23 ይህን እውነት ምልክት እያደረገ ነው።

ምዕራፍ ሀያ አራት ክርስቶስ ከከሃዲቱ እስራኤል ጋር ያለውን ንግግር አሁን በተጨማሪ ጊዜ፣ የአይሁድንም ቤተ መቅደስ ለመጨረሻ ጊዜ ትቶ ሲወጣ የሚከሰት ነው። ቍጥር 24 ከጥንታዊቱ እስራኤል ወደ ዘመናዊቱ እስራኤል የሚደረገው ሽግግር ምልክት ነው፤ ይህም ክርስቶስ በማቴዎስ ሀያ አራት መልእክቱን ባቀረበበት ጊዜ በትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ በትክክል የቆመበት ነጥብ ነው። የማቴዎስ 24 ትንቢታዊ መልእክት በተለይ የሚለራውያንን ታሪክ፣ ስለዚህም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ታሪክ የሚመለከት፣ መስመር በመስመር የሚልን ሥርዓተ-ዘዴ መለኮታዊ ማብራሪያ ነው። 24 የተወከለው በራዕይ አሥራ ሁለት ቤተ ክርስቲያን ነው፤ እርስዎም የጽድቅን ፀሐይ ብርሃን በሚያንጸባርቀው ጨረቃ ላይ ቆማለች። በራስዎም ላይ 24ን የሚወክሉ አሥራ ሁለት ከዋክብት አሉ፤ ምክንያቱም ጥንታዊቱ እስራኤል አሥራ ሁለት ነገዶች ወደ ዘመናዊቱ እስራኤል አሥራ ሁለት ደቀ መዛሙርት የሚሆኑበትን እስከ ክርስቶስ ልደት ድረስ የሚመራውን ታሪክ ትወክላለች። በምዕራፍ ሀያ አራት ውስጥ ከ1798 ጀምሮ እስከ ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ድረስ ያለው የሚለራውያን ታሪክ ተወክሏል። ከዚያም ማቴዎስ 25 ይመጣል።

ቍጥር 25 የሌዋውያን ምልክት ነው፤ ጥሩ ቢሆኑም ክፉ ቢሆኑም፤ ነገር ግን እንደዚሁም በአስፈላጊነቱ የጥበበኞችና የክፉዎችን ሌዋውያን መለየት ይወክላል። ማቴዎስ 25፣ በሦስት ምስክሮች፣ ወይም በሦስት ምሳሌዎች ላይ፣ በሀያ አምስት ቍጥር የሚወከለውን የመለየት ሂደት ያሳያል። እርግጥ ነው፣ የአሥሩ ደናግል ምሳሌ የሚለራውያንን ታሪክ ይወክላል፣ እንዲሁም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ታሪክ ይወክላል። ያ ታሪክ የመጀመሪያው መልእክ ታሪክ ነው፤ የመክሊቶች ምሳሌ የሁለተኛው መልእክ ነው፤ የበጎችና የፍየሎች ምሳሌም የሦስተኛው መልእክ ፍርድ ነው።

ምዕራፎች ሃያ ስድስት እስከ ሃያ ስምንት የፋሲካን ታሪክ እስከ ከስቅለቱ በኋላ ድረስ የወንጌል ተልእኮን ያመለክታሉ።

ኢየሱስም እነዚህን ቃላት ሁሉ ከጨረሰ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ፡— ከሁለት ቀን በኋላ ፋሲካ እንደሚሆን ታውቃላችሁ፣ የሰውም ልጅ እንዲሰቀል አሳልፎ ይሰጣል። አላቸው። ማቴዎስ 26፣ 1, 2

በምዕራፍ 26 ውስጥ ያሉት ልዩ ልዩ ምልክቶች ማጠቃለያ በቁጥር 3 እስከ 5 የተገለጸው ኢየሱስን ለመግደል የተደረገው ሴራ ነው። ከዚያም በቁጥር 6 እስከ 13 ኢየሱስ በቢታንያ ይቀጣል። በቁጥር 14 እስከ 16 ይሁዳ ክርስቶስን በሠላሳ ብር ቁራጭ አሳልፎ ይሰጣል። ከዚያም በቁጥር 17 እስከ 25 ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ፋሲካ ይመጣል። በቁጥር 26 እስከ 29 ኢየሱስ የጌታን እራት ያቋቋማል፤ በቁጥር 30 ደግሞ ኢየሱስ የጴጥሮስን መካድ አስቀድሞ ይናገራል። በቁጥር 36 እስከ 46 ኢየሱስ በጌቴሴማኔ ይገኛል። በቁጥር 47 እስከ 56 ኢየሱስ ይያዛል፤ ከዚያም በቁጥር 57 እስከ 68 ኢየሱስ በቀያፋና በሸንጎ ፊት ይቀርባል። ከቁጥር 69 ጀምሮም ጴጥሮስ ክርስቶስን የካደበት ነገር ይቀርባል። ይህ ምዕራፍ በኋለኛው ዘመን ሊደገሙ የሚገቡ አሥር የተወሰኑ ምልክቶችን ይዟል።

ምዕራፍ 4 ያለ ሰባት ደግሞ አሥር የተለዩ የመንገድ ምልክቶች አሉት። ኢየሱስ ለጲላጦስ ተሰጠ፣ ከዚያም ይሁዳ ራሱን ሰቀለ፣ ከዚያም ኢየሱስ በጲላጦስ ፊት ቀረበ፣ ከዚያም ባርያባስ ተመረጠ፣ ጲላጦስም ኢየሱስን እንዲሰቀል አሳልፎ ሰጠው፣ ከዚያም ኢየሱስ ተሠላቀበት፣ ከዚያም ስቅለቱ፣ ከዚያም የኢየሱስ ሞት፣ ከዚያም ኢየሱስ ተቀበረ፣ ከዚያም በመቃብሩ ያለው ጠባቂ መሰከረ።

ምዕራፍ 4 ያለ ስምንት ሦስት የመንገድ ምልክቶች ብቻ አሉት፤ የመጀመሪያው ትንሣኤ ሲሆን፣ ከዚያም የሰንሄድሪን ሐስት ይከተላል፣ ከዚያም ታላቁ ተልእኮ። ሦስት ምዕራፎች ውስጥ ያሉ 4 ያለ ሦስት ልዩ ልዩ የመስቀሉ የመንገድ ምልክቶች፣ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ውስጥ እንደገና ይደገማሉ።

ማቴዎስ 26 – አሥር መንገድ ምልክቶች

1. በአለቃ ካህናትና በሽማግሌዎች ኢየሱስን ለመግደል የተደረገ ሴራ (ቁ. 3-5)
2. በቢታንያ የተፈጸመው በአልባስጥሮስ ሳጥን ያላት ሴት ቅባት መቀባት (ቁ. 6-13)
3. ይሁዳ ኢየሱስን በ30 ብር አሳልፎ ለመስጠት ተስማማ (ቁጥር 14-16)
4. ከደቀ መዛሙርቱ ጋር የፋሲካው ዝግጅትና መብላት (ቁ. 17-25)
5. የጌታ እራት ሥርዓት መመስረት (ቁጥር 26-29)
6. የጴጥሮስ ክህደት ትንቢት (ቁ. 30-35)
7. በጌተሰሜ ያለው መከራ (ቁጥ. 36-46)
8. የኢየሱስ ክህደትና መያዝ (ቁ. 47-56)
9. ኢየሱስ በቀያፋና በሰንሄድሪን ፊት ሲፈረድ (ቁ. 57-68)
10. የጴጥሮስ ሰስት እጥፍ ክህደት (ቁጥሮች 69-75)

ማቴዎስ 27 – አሥር የመንገድ ምልክቶች

1. ኢየሱስ ለጲላጦስ ተሰጠ (ቁ. 1-2)
2. የይሁዳ ጸጸትና ራስን መግደል (ቁጥ. 3-10)
3. ኢየሱስ በጲላጦስ ፊት – መደበኛው የሮማውያን ፍርድ (ቁጥር 11-14)
4. የባርባስን ከኢየሱስ በላይ መምረጥ (ቁ. 15-26)
5. ጲላጦስ ኢየሱስን እንዲሰቀል አሳልፎ ሰጠው (በባርባን መፍታት ውስጥ የተካተተ)
6. በወታደሮቹ የተደረገ መሳለቅና መግረፍ (ቁ. 27-31)
7. ስቀል ላይ መሰቀሉ (ቁ. 32-44)
8. መሞት የኢየሱስ (ቁ. 45-50)

9. ከተፈጥሮ በላይ ምልክቶች እና በአርማትያስ ዮሴፍ የተደረገ ቀብር (ቁ. 51-61)

10. የጥበቃ ሰራዊትን በመቃብሩ ላይ መመደብ (ቁጥር 62-66)

ማቴዎስ 28 – ሦስት መላያ ምልክቶች

- 1. ትንሣኤውና ባዶው መቃብር (ቁ. 1-10)
- 2. የዋና ካህናትና የሸማግሌዎች ለወታደሮቹ የነገሩት ውሸት (ቁ. 11-15)
- 3. ታላቁ ተልእኮ (ቁ. 16-20)

ልክ እንደ ክርስቶስ በቤተንገዳ ከተቀባበት ጊዜ ጀምሮ እስከ ታላቁ ተልእኮ ድረስ ያለው ልምዱ የምድራዊ አገልግሎቱን መደምደሚያና ወንጌል ለሕዝብ ሁሉ መጀመሪያን እንደ ምልክት አድርጎ አመለከተ፤ እንዲሁም እነዚህ ተመሳሳይ የመንገድ ምልክቶች የእግዚአብሔር ቀሪዎች ወደ ምሕረት ዘመን መደምደሚያና ወደ መጨረሻው ድል ሲቃረቡ በልምዳቸው ውስጥ ይደገማሉ።

ምዕራፍ ሀያ ስድስት እስከ ሀያ ስምንት ድረስ የፋሲካን ታሪክ በ23 የተለዩ የመንገድ ምልክቶች ላይ የተዋቀረ መሆኑን ይወክላሉ፤ እነዚህም በእሑድ ሕግ ወደሚያመራው ታሪክ ውስጥና ከእርሱ በኋላ በሚከተለው ታሪክ ውስጥ ይደገማሉ።

“ክርስቶስ እንደ እኛ ሊቀ ካህን ሆኖ ለመቅደሱ መንጻት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን መምጣቱ፣ በዳንኤል 8፡14 እንደተገለጠው፤ የሰው ልጅ ወደ ቀናት የበዛበት መምጣቱ፣ በዳንኤል 7፡13 እንደቀረበው፤ እንዲሁም ጌታ ወደ ቤተ መቅደሱ መምጣቱ፣ በሚልክያስ እንደተነበየው፤ እነዚህ ሁሉ የአንድ እና የተመሳሳይ ክስተት መግለጫዎች ናቸው፤ ይህም ደግሞ ክርስቶስ በማቴዎስ 25 ባለው የአሥሩ ደናግል ምሳሌ እንደገለጸው፣ ሙሽራው ወደ ሰርጉ መምጣቱን ይወክላል።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 427።

የ2300 ቀናት መጨረሻ በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 በእሁድ ሕግ ጊዜ እንደገና ይደገማል። በማቴዎስ ወንጌል የመጨረሻዎቹ ሦስት ምዕራፎች ውስጥ የሚገኙት 23 የመንገድ ምልክቶች፣ መለኮትን ከሰብአዊነት ጋር ለማዋሃድ የሚያገለግለውን ክቡር ደም ያመለክታሉ።

“ክርስቶስ በላይ ባለው መቅደስ ለሰው ልጅ የሚያደርገው ምልጃ በመስቀል ላይ ሞቱ ለድነት ዕቅድ እንደ ነበረው እንዲሁ አስፈላጊ ነው። በሞቱ ከትንሣኤው በኋላ በሰማይ ሊፈጽመው ወደ ዚያ የወጣውን ሥራ ጀመረ። እኛም በእምነት በመጋረጃው ውስጥ መግባት ይገባናል፤ ‘አስቀድሞ የሄደው ስለ እኛ በዚያ ገብቶአልና።’ ዕብራውያን 6፡20። በዚያ ከቀራንዮ መስቀል የሚመጣው ብርሃን ይንጸባረቃል። በዚያ የቤዛነትን ምስጢራት ይበልጥ ግልጽ በሆነ መልኩ ማስተዋል እንችላለን። የሰው ልጅ ድነት ለሰማይ ማለቂያ በሌለው ዋጋ ተፈጽሟል፤ የቀረበውም መሥዋዕት የተጣሰውን የእግዚአብሔር ሕግ እጅግ ሰፊ የሆነውን ጥያቄ ሁሉ የሚያሟላ ነው። ኢየሱስ ወደ አብ ዙፋን የሚወስደውን መንገድ ከፍቶአል፤ በእርሱም ምልጃ ከልብ በእምነት ወደ እርሱ የሚመጡ ሁሉ ቅን መሻት በእግዚአብሔር ፊት ሊቀርብ ይችላል።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 489።

የማቴዎስ ምዕራፍ 23 በሐሰተኛው ክህነት ላይ የሚመጣውን ፍርድ ያጠናክራል። ምዕራፎች ሀያ ስድስት እስከ ሀያ ስምንት ለምዕራፍ ሀያ ሦስት አሜጋው ናቸው። ሐሰተኛዎቹ ሌዋውያን፣ የሸማግሌዎቹ በአራት ትውልዶች ላይ እየጨመረ የሄደው ዓመፅ፣ በመጨረሻዎቹ ሶስት ምዕራፎች ውስጥ ያሉትን የመንገድ ምልክቶች አፈራ።

ምዕራፍ ሀያ አራት መስመር በመስመር የሚሠራውን ዘዴ እንደ ክርስቶስ ዘዴ ይገልጻል፤ እርሱም የኢየሱሳምን ጥፋት በመጠቀም ያሉትን ነገሮች፣ የነበሩትን ነገሮች እና የሚሆኑትን ነገሮች እንዲገልጽ ያደርጋል።

በክርስቶስ ዘመን 70 ዓ.ም. የተፈጸመው የኢየሩሳሌም ውድቀት፣ ኢየሩሳሌም ለመጀመሪያ ጊዜ በናቡከደነፆር በተደመሰሰችበት የዓመቱ ቀን ላይ ተፈጸመ። ኢየሩሳሌም በናቡከደነፆር መደምሰሷ ያለፈ ታሪክ ነበረ፣ እናም ቲቶስ ኢየሩሳሌምን በያዘበት ጊዜ የተፈጸመው የክርስቶስ ዘመን ታሪክ የዓለምን ፍጻሜ አምሳል ነበር። ማቴዎስ 24 የ«መስመር በላይ መስመር» ዘዴን ከፍ እያደረገ ነው፤ በዚህም «ዘዴ» የትንቢታዊ ምስክርነት አንድ ክፍል መሆኑን ይለያል።

በምዕራፍ 24 ውስጥ ክርስቶስ በዳንኤል ነቢይ የተነገረውን “የጥፋት ርኩሶት” መረዳት እንደሚያስፈልግ ይገልጻል፤ ይህም የዊልያም ሚሊር መሠረታዊ ግንዛቤ ሲሆን ራእዩን በዳንኤል ውስጥ የሚመሠርተው ምልክት ነው። ይህ ደግሞ አድጼንቲዝም ያመፀበትን ሁኔታ ይወክላል፤ ምክንያቱም በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ያለውን “ዘወትሩን” በሚለራዊያን መረዳት ስለ አልተቀበሉት፣ ከዚህም የተነሣ በ2 ተሰሎንቄ ምዕራፍ ሁለት የተጠቀሰውን ኃይለኛ ማታላል ተካፋዮች ሆኑ። ይህ ምዕራፍ በቀጥታ ከሉቃስ 21 ጋር ይገናኛል፤ እንዲሁም ከነሐሴ 11 ቀን 1840 እስከ ጥቅምት 22 ቀን 1844 ድረስ ያለውን ዘመን ይለይታል፤ ይህም ከ9/11 እስከ እሁድ ሕግ ድረስ ያለውን ይወክላል። እንዲሁም በሉቃስ 21፣24 ውስጥ ካለው “የአሕዛብ ዘመናት” ጋር ይገናኛል፤ ይህም በሙሴ ውስጥ ያሉትን “ሰባት ዘመናት” ለመፍታት ዋና ቁልፍ ሲሆን፣ በተጨማሪም ከራእይ አሥራ አንድ ውስጥ ካለው የመቅደሱ መለካት ጋር ይስማማል።

በሃያ ሦስተኛው ምዕራፍ ተጀምሮ፣ በ24 እና 25 ተከትሎ፣ ከዚያም በ26 እስከ 27 ባሉት ምዕራፎች በመደምደም፣ የሃያ ሦስት የመንገድ ምልክቶችን ያያዙ ሦስት ምዕራፎች አሉ፤ እነርሱም የሃያ ሦስተኛው ምዕራፍ አልፋ አሜጋ ናቸው። ሃያ ስድስት በሃያ ሰባት እና በሃያ ስምንት ሲደመር “81” ይሆናል፤ ይህም የክህነት ምልክት ነው። በሦስት ምስክሮች (ዘፍጥረት፣ ማቴዎስ እና ራእይ) ላይ 11 እስከ 22 ያሉት ምዕራፎች አንድ መስመር ናቸው። 23 እስከ 28 ያሉት ምዕራፎች በ23 የሚጀምሩና በ23 የሚያልቅ የእውነት መስመር ናቸው።

ምዕራፍ አንድ እስከ አሥር በማቴዎስ መጽሐፍ ውስጥ ካሉት ሦስት ትንቢታዊ መስመሮች የመጀመሪያው ናቸው። አሥር ምዕራፎች፣ ከዚያ አሥራ ሁለት ምዕራፎች፣ ከዚያም ስድስት ምዕራፎች። መንፈሳዊ መግለጥ የሚያስታውቀን እንደሆነ፣ የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት ሁሉ በራእይ ውስጥ ይገናኛሉ እና በዚያም ያበቃሉ፤ ስለዚህም የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት ሁሉ በማቴዎስ ውስጥ ይገናኛሉ እና በዚያም ያበቃሉ። ማቴዎስ፣ የይሁዳ ነገድ አንበሳ ፊት እንደ ሆነ መለያ ሲሰጥ፣ አሥራ ሁለት የተለዩ መሲሐዊ ትንቢቶችን ይለያል፤ እነዚያም አሥራ ሁለት ክፍሎች የሚለራውያን ታሪክና የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የታሪክ ምልክቶችን ያፈራሉ። የራእይ መጽሐፍ በኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ እንደሚጀምር፣ እንዲሁም የማቴዎስ ምዕራፍ አንድ ከሙሴ ሕይወትና ምስክርነት ጋር የሚገናኝ፣ ከፀረ ክርስቶስ ታሪክ ጋር የሚያያዝ፣ በነቢይ፣ በካህን እና በንጉሥ የተወከሉትን የቤተ ክርስቲያን ድል አድራጊ ሦስት ክፍሎች እየለየ የኢየሱስ ክርስቶስን ራእይ ያቀርባል።

ማቴዎስ የሚጀምረው የኢየሱስ ክርስቶስን መገለጥ በእግዚአብሔር ከተመረጠ ሕዝብ ጋር በገባው ቃል ኪዳን አውድ ውስጥ ነው። ከአብርሃም እስከ ዳዊት ድረስ አሥራ አራት ትውልዶች ነበሩ፤ ከዳዊት እስከ ባቢሎን ምርኮ ድረስ አሥራ አራት ትውልዶች ነበሩ፤ ከባቢሎንም እስከ ክርስቶስ ድረስ ደግሞ ሌላ አሥራ አራት ትውልዶች አሉ። በማቴዎስ ውስጥ ያለው የክርስቶስ ትውልድ ሐረግ ከሙሴ ጋር ይስማማል፤ ምክንያቱም ሙሴ የክርስቶስ አሜጋ አልፋ ነው። የሙሴ አንድ መቶ ሃያ ዓመት ዕድሜ በኖህ ታሪክ ውስጥ ካለው የፈተና ጊዜ አንድ መቶ ሃያ ዓመት ጋር ይጣጣማል። ስለዚህ የኖህ ቃል ኪዳን ከተመረጠ ሕዝብ ቃል ኪዳን ጋር የተገናኘ ነው። የሙሴ አንድ መቶ ሃያ ዓመታት ሦስት የአርባ ዓመት ዘመናትን ይወክላሉ፤ እነዚህም በመጀመሪያው አርባ ዓመት መጨረሻ ሙሴ ግብፃዊውን በመግደል፣ በሁለተኛውም አርባ ዓመት ዘመን መጨረሻ የበኩር ልጅ፣ ፈርዖንና ሠራዊቱ በመገደላቸው ተደምድመዋል። ሁለተኛው የአርባ ዓመት ዘመን በቃዴስ በተነሳ ዓመፀ ተፈጸመ፤ ሦስተኛውም የአርባ ዓመት ዘመን በቃዴስ በተነሳው ሁለተኛ ዓመፀ

ተፈጸመ። ሁሉም ሦስቱ የአልፋ ትንቢታዊ መስመሮች በቃዴስ ያበቃሉ፤ የማቴዎስ ትውልድ ሐረግ ሦስቱ ትንቢታዊ መስመሮችም በዳዊት፣ በባቢሎን ምርኮ፣ እና በቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ያበቃሉ።

የሙሴ አልፋ ከክርስቶስ አሜጋ ጋር በሚስማማበት ጊዜ፣ የቃዴስ ስድስት ምስክሮች አሉ፤ ይህም 1863 እና የእሑድ ሕግ ነው። የማቴዎስ ትውልድ ሐረግ ንጉሥ ዳዊትን በቃዴስ ያኖረዋል፤ ይህም ከሃዲት አድሼንቲዝም ወደ ባቢሎን የሚወሰድበት ስፍራ ነው። ክርስቶስም ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ጋር ቃል ኪዳኑን ሲያጸና ነው። ዳዊትን በእሑድ ሕግ ላይ በማኖር የዳዊት ሁለተኛ ምስክር ይቋቋማል፤ ዳዊትም በሰላሳ ዓመታቸው ሲሆን ማገልገል መጀመር ከጀመሩት ሶስት ሰብዓዊ ወኪሎች አንዱ ነው። ክርስቶስ፣ ዳዊት፣ ዮሴፍ እና ሕዝቅኤል ሁሉም ሥራቸውን በሰላሳ ዓመታቸው ጀመሩ። አገልግሎት የጀመሩት እነዚህ አራቱ የሰላሳ ዓመት ዕድሜ ያላቸው በአንድነት፣ ተዋጊቱ ቤተ ክርስቲያን ወደ ድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያን በምትለወጥበት ጊዜ፣ መለኮት ከሰብአዊነት ጋር የሚዋሃድበትን ውህደት ይወክላሉ። ያቺ ቤተ ክርስቲያን ከነቢይ፣ ከካህን እና ከንጉሥ የተዋቀረች ናት። ይህ ለውጥ በእሑድ ሕግ ላይ ምልክት ይደረግበታል፤ እርሱም ደግሞ ቃዴስ ነው፤ ስለዚህ በማቴዎስ ትውልድ ሐረግ ያለው ዳዊት ከሰላሳ ዓመት ዕድሜ ያለው ዳዊት ጋር ይስማማል።

የሠላሳው የዝግጅት ዓመታት ከአብርሃም ቃል ኪዳን አራት መቶ ሠላሳ ዓመታት ጋር፣ እንዲሁም ከካህን ዕድሜ እና ከዳንኤል 12፣ 11 ያሉት 1290 ዓመታት ጋር ይጣጣማሉ። በሚቀጥለው ጽሑፍ በማቴዎስ መጽሐፍ ውስጥ ካሉት እነዚያን አሥራ ሁለት መሲሐዊ ትንቢቶች እያንዳንዳቸውን እንመለከታለን። መጀመሪያ ግን በማቴዎስ ውስጥ ሶስት ትንቢታዊ መስመሮችን እየለየን ነው፤ ምዕራፍ አንድ እስከ አሥር፣ ከዚያም ምዕራፍ አሥራ አንድ እስከ ሀያ ሁለት፣ ከዚያም ሀያ ሦስት እስከ ሀያ ስምንት።

“ከ1844 ዓ.ም. የተከሰተው ተስፋ መቁረጥ በኋላ ለአንድ ጊዜ፣ እኔም እንደ አድሼንቲስት አካል ሁሉ፣ የምሕረት ደጅ በዚያን ጊዜ ለዓለም ለዘላለም እንደተዘጋ ተያይዬ ነበር። ይህ አቋም የመጀመሪያዬ ራእይ ከመሰጠቴ በፊት ተወስዶ ነበር። ስህተታችንን ያስተካከለና እውነተኛውን ሁኔታ እንድናይ ያስቻለን ከእግዚአብሔር የተሰጠኝ ብርሃን ነበር።”

“እኔ አሁንም በተዘጋው በር ንድፈ ሐሳብ አማኝ ነኝ፤ ነገር ግን ይህ ማለት ቃሉን እኛ መጀመሪያ እንደ ተጠቀምንበት ወይም ተቃዋሚዎቼ እንደሚጠቀሙበት ትርጉም አይደለም።”

በኖኅ ዘመን የተዘጋ በር ነበረ። በዚያን ጊዜ በጥፋት ውኃ ውስጥ ከጠፋው ኃጢአተኛ ዘር ላይ የእግዚአብሔር መንፈስ መራቁ ነበረ። እግዚአብሔር ራሱ የተዘጋውን በር መልእክት ለኖኅ ሰጠው፡- “መንፈሴ ሰው ሥጋ ስለሆነ ሁልጊዜ ከሰው ጋር አይታገልም፤ ዘመኑም መቶ ሀያ ዓመት ይሆናል” (ዘፍጥረት 6:3)።

በአብርሃም ዘመን የተዘጋ ደጅ ነበረ። ምሕረት ከሰዶም ነዋሪዎች ጋር መማለድን አቆመች፣ ከሎጥ ከሚስቱና ከሁለት ሴት ልጆቹ በቀር ሁሉም ከሰማይ በወረደው እሳት ተቃጠሉ።

“በክርስቶስ ዘመን የተዘጋ ደጅ ነበረ። የዚያ ትውልድ የማያምኑ አይሁድን የእግዚአብሔር ልጅ፣ ‘ቤታችሁ ባዶ ሆኖ ለእናንተ ተትቶአል’ (ማቴዎስ 23:38) ብሎ አወጀ።”

የዘመንን ፈሳሽ ወደ መጨረሻዎቹ ቀኖች እየተመለከተ፣ ያው ወሰን የሌለው ኃይል በዮሐንስ አማካኝነት እንዲህ ሲል አወጀ፤ “ቅዱሱና እውነተኛው፣ የዳዊት ቁልፍ ያለው፣ የሚከፍትም ማንም የማይዘጋ፣ የሚዘጋም ማንም የማይከፍት፣ ይህን ይላል” (ራእይ 3:7)።

“በራእይ ተገልጦልኝ ነበር፣ እኔም አሁን ድረስ እንደዚያ እመናለሁ፣ በ1844 የተዘጋ ደጅ እንደነበረ። የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን መልእክት መልእክቶች ብርሃን አይተው ያንን ብርሃን የጣሉ ሁሉ በጨለማ ተዉ። እርሱንም የተቀበሉ እና ከሰማይ የመጣውን መልእክት አዋጅ የተከተለውን መንፈስ

ቅዱስ የተቀበሉ እነዚያ፣ ከዚያ በኋላ ግን እምነታቸውን የካዱና ልምምዳቸውን ማታለያ መሆኑን የተናገሩ፣ በዚህ መንገድ የእግዚአብሔርን መንፈስ ጥለዋል፣ እርሱም ከዚያ በኋላ ከእነርሱ ጋር አልተማፀነም።”

“ብርሃኑን ያላዩ ሰዎች እርሱን በመናቅ የሚያስከትለው በደል አልነበረባቸውም። የእግዚአብሔር መንፈስ ሊደርስባቸው ያልቻለው ከሰማይ የመጣውን ብርሃን ንቀው የተዉት ቡድን ብቻ ነበር። እንደ ገለጽሁትም ይህ ቡድን መልእክቱ ሲቀርብላቸው መቀበልን የከለከሉትን ብቻ ሳይሆን፣ ተቀብለውት ከዚያ በኋላ እምነታቸውን የካዱትንም ያካትታል። እነዚህ የአምልኮ መልክ ሊኖራቸው ይችላል፣ የክርስቶስም ተከታዮች እንደሆኑ ሊመሰክሩ ይችላሉ፤ ነገር ግን ከእግዚአብሔር ጋር ሕያው ግንኙነት ስለሌላቸው በሰይጣን ማታለያዎች ምርኮኞች ይሆኑ ነበር። እነዚህ ሁለት ቡድኖች በራዥ ውስጥ ታይተዋል—የተከተሉት ብርሃን ማታለያ ነው ብለው የተናገሩት፣ እና ብርሃኑን ከናቁ በኋላ በእግዚአብሔር የተጣሉት የዓለም ክፉዎች። ብርሃኑን ያላዩ ስለዚህም በመናቁ ወንጀለኛ ያልሆኑ ሰዎች ግን በምንም መልኩ አልተጠቀሱም።” Selected Messages, book 1, 62, 63.

“በታላቁ የማስታረቅ ሥራ ውስጥ በእምነት ኢየሱስን የሚከተሉት ብቻ ስለ እነርሱ የሚደረገውን የእርሱን መካከለኛነት ጥቅም ይቀበላሉ፤ ይህን የአገልግሎት ሥራ ወደ ታይታ የሚያመጣውን ብርሃን የሚጥሉ ግን ከዚህ ምንም ጥቅም አያገኙም። በክርስቶስ የመጀመሪያ ምጽአት ጊዜ የተሰጣቸውን ብርሃን የጣሉ እና እርሱን እንደ ዓለም አዳኝ ለማመን ያልተቀበሉ አይሁድ በእርሱ አማካኝነት ይቅርታን ሊቀበሉ አልቻሉም። ኢየሱስ በዕርገቱ ጊዜ በገዛ ደሙ ወደ ሰማያዊው መቅደስ ገብቶ በደቀ መዛሙርቱ ላይ የመካከለኛነቱን በረከቶች እንዲፈስስ በገባ ጊዜ፣ አይሁድ ከንቱ መሥዋዕቶቻቸውንና መገባቸውን ለመቀጠል በፍጹም ጨለማ ውስጥ ተተዉ። የምሳሌና የጥላ አገልግሎት ተወግዶ ነበር። ሰዎች ቀድሞ ወደ እግዚአብሔር መድረሻ ያገኙበት ያ ደጅ ከእንግዲህ በኋላ ክፍት አልነበረም። አይሁድ በዚያን ጊዜ ሊገኝ በሚቻለው ብቸኛ መንገድ፣ ይኸውም በሰማይ መቅደስ ውስጥ ባለው አገልግሎት አማካኝነት፣ እርሱን ለመፈለግ እምቢ አሉ። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት አላገኙም። ለእነርሱ ደጁ ተዘግቶ ነበር። ክርስቶስን እንደ እውነተኛው መሥዋዕት እና በእግዚአብሔር ፊት ብቸኛው መካከለኛ እንደሆነ እውቀት አልነበራቸውም፤ ስለዚህም የመካከለኛነቱን ጥቅሞች ሊቀበሉ አልቻሉም።”

የማያምኑት አይሁድ ሁኔታ በክርስቲያኖች መካከል እንደ አማኞች የሚታወቁ ሆነው በግዴላሽነት የሚኖሩና የማያምኑ ሰዎች ሁኔታ ምሳሌ ነው፤ እነርሱም ስለ ምሕረት የተሞላበት ሊቀ ካህናችን ሥራ በፈቃዳቸው የማያውቁ ናቸው። በምሳሌያዊው አገልግሎት፣ ሊቀ ካህኑ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን በገባ ጊዜ፣ እስራኤል ሁሉ በመቅደሱ ዙሪያ እንዲሰበሰብና ኃጢአታቸው ይቅርታ እንዲቀበሉ ከማንበሩም እንዳይቆረጡ በእጅግ ጥልቅ ክብርና ግርማ መንፈስ ራሳቸውን በእግዚአብሔር ፊት እንዲያዋርዱ ይጠየቁ ነበር። እንግዲህ በዚህ የእውነተኛው የስርዓት ቀን በሆነው ዘመን የሊቀ ካህናችንን ሥራ እንረዳና ከእኛ የሚጠየቁትን ግዴታዎች እናውቅ ዘንድ ምንኛ የበለጠ አስፈላጊ ነው።

“ሰዎች እግዚአብሔር በምሕረቱ የሚልክላቸውን ማስጠንቀቂያ ቅጣት ሳይከተላቸው ሊንቁ አይችሉም። በኖኅ ዘመን ከሰማይ ወደ ዓለም መልእክት ተልኮ ነበር፣ መዳናቸውም ያ መልእክት እንዴት እንደተቀበሉት በዚያ ላይ የተመሠረተ ነበር። ማስጠንቀቂያውን ስለ ናቁ የእግዚአብሔር መንፈስ ከኃጢአተኛው ዘር ተነሣ፣ እነርሱም በውኃዎች የጥፋት ውኃ ውስጥ አለቁ። በአብርሃም ዘመን ምሕረት ከሶዶም በደለኛ ነዋሪዎች ጋር መማለድን አቆመች፣ ከሎጥ ከሚስቱና ከሁለት ሴቶች ልጆቹ በቀር ሁሉ ከሰማይ በወረደው እሳት ተቃጠሉ። እንዲሁም በክርስቶስ ዘመን። የእግዚአብሔር ልጅ ለዚያ ትውልድ ለማያምኑት አይሁድ እንዲህ ብሎ አወጀ፡- ‘ቤታችሁ ባድማ ሆኖ ለእናንተ ተትቶአል።’ ማቴዎስ 23፣38። ወደ መጨረሻዎቹ ቀናት ተመልክቶ፣ ያው ያልተወሰነ ኃይል ስለ እነዚያ ‘እንዲድኑ የእውነትን ፍቅር ያልተቀበሉ’ እንዲህ ይናገራል፡- ‘ስለዚህም ውሸትን እንዲያምኑ እግዚአብሔር የስሕተት ኃይለኛ ሥራ ይልክባቸዋል፤ እውነትን ያላመኑ ነገር ግን በዓመፀ ደስ ያላቸው ሁሉ እንዲፈረድባቸው።’ 2 ተሰሎንቄ

2፡10-12። የቃሉን ትምህርት እንደሚንቁ ሁሉ፣ እግዚአብሔር መንፈሱን ያነሳል፣ እነርሱንም ራሳቸው ለሚወዱት ማታለያ ይተዋቸዋል።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 430, 431.